

POESIA

Ombres de marinada

Jorgina Busquets i Corominas
 XIV Premi de Poesia Pedra de l'Encant
 XV Festa de les Lletres Catalanes del Vallès Oriental

Vindrà

QUE SALTEN

Espirals

Murs de sorra que abans de néixer
 Ja s'ENSORREN.

van.

i

Vénen

van.

i

Vénen

Bombolles de blanc.

Com les ones que

D n e
 a s n

i D n e
 a s n

i D n e
 a s n encara

Passos de ball sobre la sorra
 [ja humida]

VINDRÀ?

JO,

ESPERO

Rastres

Segueixo petjades a la sorra.

La transparència de l'aigua ara és fosca.

Massa **TARD**.

Les ones s'han endut l'únic rastre.

El cabell em degota

I en els ulls molls,

La marinada té gust de gelada.

Les petxines em ratllen les plantes dels peus

O potser és un secret diluït entre móns de sal,

Que m'enceta la pell.

Marcat per empremtes que encara couen,

M'endinso en l'única capa d'esperança.

És **FREDA**.

Lluny de l'abast,

El nou destí del passat

dorm entre sospirs de roques.

Retrat marítim

La nit esbufega de nou.

Exànimes miralls de plata

Que projecten ombres grises.

Fragilitat sòrdida.

Uns ulls que busquen, desesperats.

Troben el seu propi reflex.

Em reconec – sol –

entre vidres de sal.